

Žalobcovia ďalej tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia i nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď zvýšila pokutu uloženú žalobcom o 50 % z odstrašujúcich dôvodov. V tejto súvislosti žalobcovia namietajú, že Komisia posúdila takéto odstrašujúce účinky nesprávne a v rozpore s článkom 23 nariadenia Rady 1/2003, jej vlastnými usmerneniami o pokutách z roku 1998, ako aj so všeobecnými zásadami ukladania pokút, sankcií a primeranosti, vzhľadom na to, že žalobcovia sa stali väčšími ako ostatné spoločnosti podieľajúce sa na predmetnom porušovaní prostredníctvom akvizícií v úplnom závere alebo až po skončení porušovania. V rovnakej súvislosti žalobcovia namietajú, že Komisia pochybila, keď prihliadla len na obrat namiesto celkových pomerov žalobcov.

Žalobcovia napokon tvrdia, že Komisia sa dopustila zjavnej chyby v právnom posúdení, keď na účely uloženia pokuty vzala do úvahy nielen „spracovateľskú maržu“ výrobcov za spracovanie medeného kovu do inštalacyjnych rúrok, ale aj zodpovedajúci obrat medeného kovu, ktorý nebol súčasťou akejkoľvek protiprávnej spolupráce. Podľa žalobcov bolo následkom tejto chyby uloženie neprimerane vysokej pokuty.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Halcor Metal Works S.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Jazyk konania: angličtina)

Halcor Metal Works S.A., so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: I. S. Forrester, Barrister, A. P. Schulz a A. Komninos, advokáti, podal 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil články 1 f) a 2 d) rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladá Halcoru pokutu;

- subsidiárne, uložil takú nižšiu čiastku, aká sa Súdu prvého stupňa javí primeraná pri výkone jeho neobmedzenej diskrečnej právomoci podľa článku 229 ES;

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda pokutu, ktorá mu bola uložená rozhodnutím Komisie z 3. septembra 2004 vzťahujúcim sa na konanie podľa článku 81 ods. 1 ES vo veci Comp/E-1/38-069, ktoré konštatovalo tri rozličné porušenia v odvetví medených inštalacyjnych rúrok.

Žalobca na podporu svojej žaloby v prvom rade namieta, že jeho správanie si nezaslúžilo pokutu. Správanie žalobcu nie je podľa neho hodné pokuty podľa článku 81 ES, pretože na neho bol vyvíjaný nátlak zo strany iných adresátov rozhodnutia, a pretože jeho účasť v karteli, ako podniku orientovaného na vývoz a expanziu, bola zdráhavá a pasívna.

Žalobca takisto namieta, že počiatočný bod pre stanovenie pokuty bol určený zjavne chybné a porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania. Žalobca uvádza, že zatiaľ čo rozhodnutie obviňuje iných adresátov z účasti na troch rozličných porušeniach, žalobca je obvinený z účasti len na jednom, a pritom základná čiastka pokuty je vypočítaná rovnakým spôsobom pre všetkých adresátov. Žalobca takisto tvrdí, že dohody nepodporoval, a že územný rozsah porušenia v rozhodnutí nesprávne zahŕňa Grécko.

Žalobca okrem toho namieta, že zvýšenie pokuty pre dobu trvania predstavuje zjavnú chybu v skutkovom i právnom posúdení.

Žalobca napokon tvrdí, že jemu uložená pokuta je neprimeraná v porovnaní s pokutami uloženými iným adresátom rozhodnutia i so zreteľom na osobitné pomery žalobcu. Žalobca v tomto ohľade poukazuje na jeho dobrovoľné ukončenie účasti na rokovaniach v roku 1999, dva roky predtým, ako Komisia prerokovávala obvinenia z kartelu, na krátke trvanie jeho účasti na rokovaniach, na jeho pasívnu účasť a na skutočnosť, že predložil Komisii úplnú dokumentáciu, na ktorej sa zakladalo oznámenie o zohľadnení námietok a rozhodnutie.